

דֵּן קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

אֵיךְ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה – כִּי תִשָּׂא

אַחֲרֵי שֶׁבָּנֵי יִשְׂרָאֵל חָטְאוּ בְּחֹטֵא הָעֶגְלָה,

בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מְאֻלָּקִים

שְׂיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיךְ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה.

אֻלָּקִים עָנָה לְבִקְשָׁתוֹ וְהִרְאָה לוֹ אֵיךְ מִתְפַּלְלִים.

וְאֵיךְ עֹשֶׂה זֹאת?

אֻלָּקִים כְּאֵלוֹ הִתְעַטֵּף בְּטַלִּית וְהָיָה חֲזוֹן,

וְהִרְאָה לְמֹשֶׁה אֵיךְ צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִחִילָה.

אֻלָּקִים אָמַר לְמֹשֶׁה:

”בְּכָל פַּעַם שֶׁבָּנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בְּחֹטֵא,

שְׂיִתְפַּלְלוּ אֵלַי לְפִי הַסֹּדֵר הַזֶּה,

וְאֲנִי אֶסְלַח לָהֶם”

אֵלוֹ הֵם י”ג מִדֹּת הַרְחָמִים,

שֶׁבִּתְפִלָּה אָנוּ מִזְכִּירִים.

אֵיךְ קְרִיאָתִי?